

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/290/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113230412
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Straková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113230412.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Evou Strakovou v občianskoprávnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava 26, Pribinova 25, právne zastúpený JUDr. Andreou Cvikovou, AK JUDr. Andrea Cviková s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanému: W. G., I. X.X.XXXX, Z. K. X, B., v konaní o zaplatenie 2 049,44 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 804,77 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 27.2.2011 do zaplatenia, ktoré bude uhrádzať v splátkach po 20 Eur mesačne s tým, že prvú splátku uhradí do 31.7.2014 a nasledujúce vždy do posledného dňa v mesiaci až do úplného vyrovnania, pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca dňa 17.10.2013 doručil žalobný návrh, ktorým žiadal zaviazať žalovaného k zaplateniu sumy 2.049,44 Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania, keď svoj nárok odôvodňoval tým, že dňa 16.12.2009 uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300027002, na základe ktorej mu poskytol úver 1.493,73 Eur, ktoré sa zviazal žalovaný uhrádzať v 30 mesačných splátkach po 91,28 Eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára. Na základe žiadosti žalovaného bol dohodnutý odklad splátok č. 789, žalovaný sa dostal do omeškania už s úhradou tretej splátky, na základe čoho žalobca pristúpil podľa § 565 OZ k vyhláseniu zosplatenia úveru. Žalovaný mal uhradiť sumu 2.099,44 Eur, uhradil však len 50 Eur.

Žalovaný žiadal, aby vzhľadom na to, že si žalobca uplatňuje neprimeraný, nezákonný úrok v rozpore s dobrými mravmi vo výške 68,83 %, bol zviazaný len k úhrade rozdielu medzi poskytnutým úverom a zaplatenou sumou bezúročne a bez poplatkov, pretože ide o neplatnú zmluvnú podmienku. Taktiež žiadal vyhlásiť za neplatnú zmluvnú podmienku v bode 8 Dohody o poskytnutých službách, podľa ktorej žalobca zinkasoval od neho 147,88 Eur vopred za odklad splátok. Potvrdil, že úver nesplácal, lebo v roku 2010 sa stal nezamestnaným a nebol schopný nič zaplatiť. Z celkového dlhu žalobcovi uhradil 6 splátok a 50 Eur spolu 688,96 Eur. Rozdiel medzi poskytnutým úverom 1.493,73 Eur a zaplatenou sumou 688,96 Eur je 804,87 Eur, ktoré je ochotný žalobcovi uhradiť, žiadal však, aby mu boli povolené splátky po 20 Eur, pretože je stále dlhodobo nezamestnaný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300027202, zmluvnými podmienkami, oznámením o schválení úveru, platobnej histórie, oznámením o zosplatnení zo 6.2.2011, vyjadrením žalobcu a ďalšími listinami a zistil tento skutkový stav:

Dňa 16.12.2009 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300027202, na základe ktorej mu poskytol úver 1.493,73 Eur, ktorý sa zaviazal žalovaný uhrádzať v 30 mesačných splátkach po 91,28 Eur, celkove mal zaplatiť 2.738,40 Eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil 688,96 Eur. Zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu bola stanovená na sumu 903,70 Eur, ročná úroková sadzba 68,83 %, RPMN 67,47 %, priemerná RPMN 48,96 %. Poslednú splátku žalovaný uhradil 22.11.2010 vo výške 50 Eur. Žalobca vyhlásil zosplatnenie úveru listom zo dňa 6.2.2011.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 4k) 5, Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa zák. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 2 ods. 1, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 1,2 písm. a-i tohto zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 457 OZ si účastníci z neplatnej zmluvy majú vrátiť každý všetko, čo podľa nej dostal, teda aj z hľadiska posúdenia nároku žalobcu ako bezdôvodného obohatenia žaloba bola podaná oneskorene, po uplynutí 2 ročnej premlčacej lehoty v zmysle § 107 ods. 1 OZ a preto ju súd s prihliadnutím na námietku premlčania zamietol.

Predmetom sporu je zmluva o revolvingovom úvere č. 8300027202 spracovaná ako formulárová zmluva medzi žalobcom a žalovaným. V časti 5. tejto zmluvy sú uvedené údaje, v ktorých žalovaný žiada o poskytnutie úveru 1.493,73 Eur s počtom splátok 30, mesačnou splátkou 91,28 Eur, zmluvnou odmenou 1.244,77 Eur, predpokladanou RPMN 68,83 %, ročnou úrokovou sadzbou 68,83 %, priemernou RPMN 48,96 %, zmluvnou odmenou 903,70 Eur. Časť pod bodom 6 zmluvy obsahuje údaje o schválení revolvingového úveru, obsahuje RPMN 55,38 % a ročnú úrokovú sadzbu úveru 68,83 %. V bode 8 označenom ako dohoda o poskytnutí služby podľa § 269 ods. 2 ObZ nasleduje pod bodom 8.1. text: predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení vyššie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok a dlžník sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 147,88 Eur. V bode 8.2. dlžník je oprávnený, nie však povinný požiadať o odklad splatnosti splátok pri splatení prvých troch splátok za podmienky, že je dlhodobo práceneschopný, pričom tým sa rozumie PN začatá najskôr v deň uzavretia tejto dohody o poskytnutie služby a trvajúcu dlhšie ako 3 týždne alebo pokiaľ s ním bol skončený pracovný pomer. V bode 8.4 odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Celkové žalovaný uhradil 688,96 Eur.

Zmluvný vzťah medzi účastníkmi je spotrebiteľský a riadi sa zákonom 258/2001 Z.z. § 4 ods. 2 písm. a-i, kde sú uvedené judikatúrne náležitosti zmluvy o úvere s tým, že v prípade, ak zmluva neuvádza RPMN, je takýto spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 8 zák. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, leseň, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Konanie v rozpore s dobrými mravmi sa na účel zákona rozumie konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenie z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže privodiť spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe využívanej na omyl, leseň, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušenie zmluvnej dohody.

U neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 5 OZ nastáva absolútna neplatnosť a z neplatnej zmluvnej podmienky nemožno priznať plnenie. Súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu podľa § 3 ods. 1 OZ.

Smernica Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vo vzorovom zozname odporúča členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich národného práva neboli záväzné

pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice).

Súd pri vyhodnocovaní platnosti dohody o úrokoch, ako časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere považuje úrok 68,83 % za neprimeraný, odporujúci dobrým mravom. Takýto názor vyslovil aj NS SR v rozsudku 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, keď uviedol „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. NS SR poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodu svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie, nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Výška úrokovej sadzby z internetovej stránky NBS pri spotrebiteľských úverov v decembri 2009 bola 12,83 %, teda viac akko 5-násobne nižšia ako v spornej zmluve. Nepochybne ide o úžernícky úrok, ktorý je potrebné považovať za neplatný. Súd poukazuje na rozsudok KS Prešov 3Co/151/2013 z 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úverov nebankovými subjektami sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % oproti príemeru bánk. K obdobnému záveru dospel KS Prešov aj v rozhodnutí 16Co/71/2011 z 8.12.2011, ktorý zdôraznil, že neakceptovateľné je porovnávať ceny úverov so subjektmi, ktoré ju dojednávajú v spoločensky nežiaducim rozsahu. Nepochybne teda dohoda o úrokoch v predmetnej úverovej zmluve je neplatná, pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ.

Taktiež súd za neplatnú považuje dohodu o poskytnutí služby v bode 8.1 odmenu za odklad splátok, na základe ktorej žalovanému žalobca vopred bez splnenia tejto potreby stiahol ako odmenu za odklad splátok sumu 147,88 Eur. Ide o hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov spornej zmluvy v neprospech spotrebiteľa a nie je možné vylúčiť súdnu kontrolu tejto zmluvnej podmienky tým, že sa týka ceny pretože spotrebiteľ má platiť za niečo, čo mu nie je dodané. Celá dohoda týkajúca sa poplatku predstavuje cca 10 % z poskytnutého úveru. Zo súdnej kontroly by bola vylúčená sporná dohoda, ak by bola individuálne dojednaná, k čomu však nedošlo, pretože zmluva o úvere má jasnú formulárovú dohodu, výška tohto poplatku bola doplnená po podpise zmluvy žalovaným 14.12.2009, až po schválení revolvingového úveru 16.12.2009 žalobcom, sporný poplatok teda nebol vopred odsúhlasený žalovaným. Súd má preto za to, že sporná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, spôsobuje nerovnosť zmluvných strán v neprospech žalovaného, preto ju súd považuje za neplatnú.

Žalovanému bol poskytnutý úver 1.493,83 Eur, uhradil 688,96 Eur, vzhľadom na to, že súd považuje dohodu o úrokoch za neplatnú a tým aj celú zmluvu, pretože sa táto neplatnosť vzťahuje na všetky ďalšie dojednania o výške plnenia, v zmysle § 457 OZ sú si účastníci z neplatnej zmluvy povinní vrátiť navzájom každý čo dostal a z tohto dôvodu žalovaný je povinný zaplatiť rozdiel medzi týmito sumami, t.j. 804,77 Eur, na ktoré ho súd zaviazal. Z tohto dôvodu súd vo zvyšku návrh zamietol.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 27.2.2011, dňom zosplatnenia úveru 6.2.2011 bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi plnenie, z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od 27.2.2011, tak ako si ho uplatnil, ktorý je povinný žalovaný platiť až do zaplatenia.

Podľa § 160 ods. 2 O.s.p. povolil súd žalovanému uhradiť priznané plnenie v splátkach po 20 Eur, keď prihliadol na jeho sociálne pomery a v súčasnej dobe finančný nedostatok v jeho rodine, vzhľadom na to, že žalovaný je bez zamestnania a rodina žije len zo zárobku jeho manželky. Nemá k dispozícii voľné finančné prostriedky a z príjmu 600-700 Eur uhrádza náklady bývania cca 500 Eur, navyiac v r. 2012,2013 mala jeho dcéra 10 očných operácií, ktoré stáli rodinu 3.000 Eur a rodina sa takto finančne vyčerpa. Priznané plnenie žalovaný bude uhrádzať v splátkach po 20 Eur mesačne vždy do posledného dňa v

mesiaci až do úplného vyrovnaní tak, že prvú splátku uhradí do 31.7.2014 pod stratou výhody splátok v prípade omeškania.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom nato, že žalobca mal len čiastočný úspech, nižší ako 50 %, súd vyslovil, že ani jeden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.